

P.Z. br. 289

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/34

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 16. travnja 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Australije o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 16. travnja 2026. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Ćorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu i ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/25-11/07
URBROJ: 50301-05/16-26-15

Zagreb, 16. travnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Australije o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Australije o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Ćorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu i ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića.

PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I AUSTRALIJE O UKLANJANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE
SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I AUSTRALIJE O UKLANJANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE SPRJEČAVANJU
POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Australije o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza (u daljnjem tekstu: Ugovor) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska primjenjuje 72 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu, kao i u većini država, jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temelje se na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda (UN).

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška i Švedska) do sklapanja novih ugovora.

Ugovor je potpisan u Canberri 24. studenoga 2025. Potpisivanje Ugovora nužan je slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Australije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor kako bi njegove odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata, ali i sprječava izbjegavanje plaćanja poreza na dohodak i dobit. Mirovinski fondovi, investicijski fondovi, odnosno subjekti za zajednička ulaganja i neprofitne udruge definiraju se kao rezidenti za potrebe Ugovora te kao takvi koriste pogodnosti iz Ugovora. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Australiji, ako ti radovi traju kraće od 9 mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Omogućuje se hrvatskim zrakoplovnim i brodarskim društvima, koja obavljaju međunarodni prijevoz robe između Republike Hrvatske i Australije, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Međutim dobit poduzeća Republike Hrvatske ostvarena od prijevoza brodovima ili zrakoplovima putnika, stoke,

poštanskih pošiljki, dobara ili robe koji se otpremaju u Australiju i koji se iskrcavaju u mjestu u Australiji, ili od najma brodova i zrakoplova na punoj osnovi u svrhu takvog prijevoza, može se oporezivati u Australiji. Pri oporezivanju dividendi utvrđena je stopa poreza po odbitku od 5 posto bruto-iznosa dividende ako je stvarni korisnik društvo koje posjeduje izravno najmanje 10 posto glasačke snage društva koje isplaćuje dividende tijekom razdoblja od 365 dana, odnosno 10 posto bruto-iznosa dividende u svim ostalim slučajevima. Isto tako, dividende se ne oporezuju u državi ugovornici čije je društvo koje isplaćuje dividende rezident ako stvarni vlasnik dividendi izravno drži manje od 10 posto glasačke snage u društvu koje isplaćuje dividende, stvarni vlasnik nije u mogućnosti izravno ili neizravno utvrditi identitet jedne ili više osoba koje donose odluke o kontroli i usmjeravanju poslovanja društva koje isplaćuje dividende, i stvarni vlasnik je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast (uključujući državni investicijski fond), odnosno središnja banka države ugovornice te određene vrste mirovinskih fondova kako su definirane Ugovorom. Pri oporezivanju kamata utvrđena je stopa poreza po odbitku od 10 posto bruto-iznosa kamata. Ako je kamata ostvarena od strane države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti (uključujući državni investicijski fond), središnje banke države ugovornice, određenih vrsta mirovinskih fondova odnosno financijske institucije koja nije povezana s platiteljem i koja s njim posluje potpuno neovisno, u tom slučaju se kamata ne oporezuje u državi ugovornici u kojoj je nastala. Pri oporezivanju naknada za autorska prava utvrđena je stopa poreza po odbitku od 10 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava. Mirovine isplaćene rezidentu Republike Hrvatske oporezuju se u Republici Hrvatskoj. Isto tako, jednokratne isplate koje nastaju u Republici Hrvatskoj i isplaćuju se rezidentu Australije iz priznatog mirovinskog fonda, prema sustavu mirovinskih naknada, ili kao posljedica umirovljenja, invaliditeta, onesposobljenosti ili smrti, ili kao naknada za ozljede, mogu se oporezivati u Republici Hrvatskoj. Mirovine isplaćene, od strane ili iz fondova osnovanih od strane Republike Hrvatske, fizičkoj osobi za usluge pružene Republici Hrvatskoj oporezuju se samo u Republici Hrvatskoj, osim ako je fizička osoba koja prima takvu mirovinu rezident i državljanin Australije. Tada se oporezuju isključivo u Australiji. Ugovorom je propisana pomoć pri naplati poreza te također suvremene odredbe protiv zlorabe Ugovora koje su namijenjene sprječavanju stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje dohotka putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza uključujući aranžmane odabiranja najpovoljnijeg sporazuma s ciljem ostvarivanja oslobođanja od poreza (eng. treaty-shopping). Završnim odredbama Ugovora uređeno je da će hrvatska društva u Australiji imati isti status i pogodnosti kao i društva te države. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja nadležna tijela država ugovornica izravno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih tijela što će pridonijeti ubrzanju rješavanja problema. Ugovorom je uređena razmjena obavijesti između nadležnih tijela država ugovornica koja predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), prema kojemu se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Donošenje ovoga Zakona pretpostavka je za ispunjenje formalno-pravnih pretpostavki kako bi Ugovor stupio na snagu.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Konačnog prijedloga zakona te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora, i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Australije, potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da u ovoj fazi postupka u pravilu nisu moguće izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Konačni prijedlog zakona raspravi i prihvati u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I AUSTRALIJE O UKLANJANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE SPRJEČAVANJU
POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Australije o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, potpisan u Canberri 24. studenoga 2025., u izvorniku na hrvatskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE**

**I
AUSTRALIJE**

**O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK
TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Australija,

želeći unaprijediti svoje gospodarske odnose i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući sklopiti Ugovor o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovom Ugovoru za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjele su se kako slijedi:

**POGLAVLJE I.
PODRUČJE PRIMJENE UGOVORA**

**Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Za potrebe ovog Ugovora, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.
3. Ovaj Ugovor ne utječe na oporezivanje, od strane države ugovornice, njezinih rezidenata, osim u pogledu povlastica koje se dodjeljuju prema stavku 2. članka 9., stavku 6. članka 13. i člancima 17., 18., 19., 22., 23. i 26.

**Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koji su uvedeni u ime države ugovornice i, u slučaju Republike Hrvatske, u ime njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebice:

- a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak; i
 - (iii) svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Australiji:
 - (i) porez na dohodak;
 - (ii) porez na dobit;
 - (iii) porezi na najam resursa; i
 - (iv) porez na dodatke na plaću; uvedeni prema saveznom pravu Australije (u daljnjem tekstu „australski porez“).
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu prema pravu Republike Hrvatske ili saveznom pravu Australije nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

POGLAVLJE II. DEFINICIJE

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
- a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Australija“, kada se koristi u zemljopisnom smislu, isključuje sva vanjska područja osim:
 - (i) područje Otoka Norfolk;
 - (ii) područje Božićnog otoka;
 - (iii) područje Kokosovih otoka;
 - (iv) područje Otoka Ashmore i Cartier;
 - (v) područje Otoka Heard i otočje McDonald; i
 - (vi) područje Otoka Koraljnog mora,
 i uključuje bilo koje područje koje se nastavlja na vanjsku granicu Australije (uključujući područja navedena u ovom podstavku) u vezi s kojima trenutno postoji na snazi, u skladu s međunarodnim pravom, pravo Australije koje se bavi istraživanjem ili iskorištavanjem bilo kojeg prirodnog resursa isključivog gospodarskog pojasa ili morskog dna i podzemlja epikontinentalnog pojasa;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Australiju ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se u svrhe oporezivanja smatra društvom ili tijelom društva;
 - f) izraz „poduzeće“ primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;

- g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom osim ako se takav prijevoz obavlja samo između mjesta u državi ugovornici i poduzeće koje obavlja prijevoz brodom ili zrakoplovom nije poduzeće te države ugovornice;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili ovlaštenog predstavnika ministra financija; i
 - (ii) u Australiji, povjerenika za oporezivanje ili ovlaštenog predstavnika povjerenika;
 - j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima nacionalnost ili državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, društvo, partnerstvo ili udrugu koji svoj pravni položaj, kao takav, izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;
 - k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera;
 - l) izraz „priznati mirovinski fond“ države ugovornice označava subjekta ili aranžman koji je osnovan u toj državi ugovornici koji se smatra zasebnom osobom prema poreznim propisima te države ugovornice ili, u slučaju Hrvatske, hrvatski mirovinski fond prema unutarnjem pravu Hrvatske, ili, u slučaju Australije, australski mirovinski fond u svrhe australskog poreza, i:
 - (i) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu primjene ili pružanja mirovinskih naknada te pomoćnih ili sporednih naknada fizičkim osobama te ga, kao takvog, uređuje ta država ugovornica ili jedna od njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti; ili
 - (ii) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu ulaganja sredstava u korist subjekata ili aranžmana iz podstavka (i); ili, za ulaganje takvih sredstava, ili odgovarajuće imovine mirovinskog fonda ili izdvojene izuzete imovine društva za životno osiguranje koje je rezident države ugovornice, ili bilo koja njihova druga kombinacija;
 - m) izraz „priznata burza“ označava:
 - (i) Zagrebačku burzu i bilo koju drugu hrvatsku burzu priznatu kao takvu prema hrvatskom pravu;
 - (ii) Australsku burzu vrijednosnih papira i bilo koju drugu australsku burzu priznatu kao takvu prema australskom pravu; i
 - (iii) bilo koju drugu burzu dogovorenu između nadležnih tijela;
 - n) izraz „porez“ označava hrvatski porez ili australski porez, ovisno o kontekstu, ali ne uključuje nikakav prekršaj ni kamatu uvedenu prema pravu bilo koje države ugovornice u odnosu na njezin porez.
2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju kao rezident te države ugovornice, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast kao i priznati mirovinski fond te države ugovornice. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima prebivalište na raspolaganju; ako je prebivalište na raspolaganju u objema državama ugovornicama, ta fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom fizička osoba ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako prebivalište nije na raspolaganju fizičkoj osobi niti u jednoj državi ugovornici, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima uobičajeno boravište;
 - c) ako fizička osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je ta fizička osoba državljanin;
 - d) ako je fizička osoba državljanin objiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident objiju država ugovornica, nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom utvrditi državu ugovornicu čijim će se rezidentom smatrati ta osoba za potrebe ovog Ugovora, uzimajući u obzir njezino mjesto stvarne uprave, mjesto u kojem je osnovana ili na drugi način utemeljena i sve druge bitne čimbenike. U slučaju da takav dogovor nije postignut, takva osoba ne smatra se rezidentom ni jedne države ugovornice za potrebe uživanja povlastica prema ovom Ugovoru.
4. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, subjekt za zajednička ulaganja koji je osnovan u državi ugovornici i koji prima dohodak koji nastaje u drugoj državi ugovornici smatra se, za potrebe primjene Ugovora na takav dohodak, kao fizička osoba koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident prvospomenute države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom), ali samo do mjere u kojoj su stvarni udjeli u subjektu za zajednička ulaganja u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan.

Međutim, ako:

- a) je glavni razred dionica, jedinica ili drugih usporedivih udjela u subjektu za zajednička ulaganja uvršten i njime se redovito trguje na priznatoj burzi u državi ugovornici u kojoj je osnovan subjekt za zajednička ulaganja; ili
- b) najmanje 80 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je osnovan subjekt za zajednička ulaganja; ili

- c) najmanje 90 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu jednakovrijednih korisnika,

prema subjektu za zajednička ulaganja postupa se kao prema fizičkoj osobi koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik ukupnog dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident te države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom).

5. Za potrebe stavka 4.:

- a) izraz „subjekt za zajednička ulaganja“ označava subjekta koji je široko posjedovan, ima raznolik portfelj vrijednosnih papira ili ulaže izravno ili neizravno u nekretnine s glavnom svrhom ostvarivanja najma, i koji je predmet uredbe o zaštiti ulagača u državi ugovornici u kojoj je osnovan i koji je:
- (i) u slučaju Hrvatske, društvo za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire ili alternativni investicijski fond za potrebe hrvatskog prava;
 - (ii) u slučaju Australije, trust koji je upravljani investicijski trust za potrebe australskog poreza; i
 - (iii) bilo koji drugi investicijski fond ili subjekt osnovan u bilo kojoj državi ugovornici o kojem se Hrvatska i Australija dogovore, razmjenom nota, da ga smatraju subjektom za zajednička ulaganja; i
- b) izraz „jednakovrijedni korisnik“ označava rezidenta države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan, i rezidenta bilo koje druge države s kojom država ugovornica u kojoj dohodak nastaje ima ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koji pruža učinkovitu i sveobuhvatnu razmjenu informacija koji bi, ako je takav rezident primio određeni dio dohotka za koji se traže povlastice prema ovom Ugovoru, ima pravo prema tom ugovoru ili prema domaćem pravu države ugovornice u kojoj dohodak nastaje, na poreznu stopu u odnosu na taj dio dohotka koja je jednako niska kao stopa koja se traži prema ovom Ugovoru od strane subjekta za zajednička ulaganja za taj dio dohotka.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava; i
 - g) stalno mjesto koje je poljoprivredno ili šumsko dobro.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od 9 mjeseci.

4. Neovisno o odredbama stavaka 1., 2., i 3., ako poduzeće države ugovornice:

- a) obavlja nadzorne ili savjetodavne aktivnosti u drugoj državi ugovornici tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 9 mjeseci u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju u vezi s gradilištem ili građevinskim ili montažnim projektom koji se provodi u toj drugoj državi ugovornici; ili
- b) obavlja aktivnosti (uključujući upravljanje značajnom opremom) u drugoj državi ugovornici istraživanja ili iskorištavanja prirodnih resursa koji se nalaze u toj drugoj državi ugovornici tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 90 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju; ili
- c) upravlja značajnom opremom u drugoj državi ugovornici (uključujući kako je navedeno u podstavku b)) tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju,

smatra se da se takve aktivnosti obavljaju putem stalne poslovne jedinice poduzeća smještene u toj drugoj državi ugovornici, osim ako su aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 6. koje, ako se obavljaju putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi činile ovo mjesto poslovanja stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

5. Isključivo za potrebe utvrđivanja jesu li razdoblja navedena u stavcima 3. i 4. prekoračena:

- a) ako poduzeće države ugovornice obavlja bilo koju aktivnost iz stavaka 3. i 4. u drugoj državi ugovornici tijekom jednog ili više vremenskih razdoblja koja ukupno prelaze 30 dana bez prekoračenja ukupnog vremenskog razdoblja iz stavaka 3. i 4.; i
- b) povezane aktivnosti se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici tijekom različitih vremenskih razdoblja, od kojih svako prelazi 30 dana, od strane jednog ili više poduzeća usko povezanih s prvospomenutim poduzećem,

ova različita vremenska razdoblja dodaju se vremenskom razdoblju tijekom kojeg je prvospomenuto poduzeće obavljalo svoje aktivnosti.

6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

- a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
- b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),

pod uvjetom da je ta aktivnost, ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja, pripreme ili pomoćne naravi.

7. Stavak 6. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i:

- a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili
- b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije aktivnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripreme ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

8. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali podložno odredbama stavka 9., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te:

- a) pri tome uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:
 - (i) u ime poduzeća; ili
 - (ii) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja; ili
 - (iii) za pružanje usluga od strane tog poduzeća; ili
- b) proizvodi ili obrađuje, u državi ugovornici, za poduzeće dobra ili robu koji pripadaju poduzeću,

smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 6. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja (osim stalnog mjesta poslovanja na koji se primjenjuje stavak 7.), ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

9. Stavak 8. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.

10. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

11. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

12. Načela utvrđena u prethodnim stavcima ovog članka primjenjuju se pri utvrđivanju, za potrebe stavka 7. članka 11. i stavka 5. članka 12., postoji li stalna poslovna jedinica izvan obiju država ugovornica, i posjeduje li poduzeće, koje nije poduzeće države ugovornice, stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici.

POGLAVLJE III. OPOREZIVANJE DOHOTKA

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni:
 - a) najam zemljišta ili bilo koja druga imovinska korist u ili nad zemljištem, bilo da je ono uređeno ili ne;
 - b) pripaci nekretnine;
 - c) stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu;
 - d) prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu;
 - e) plodouživanje nekretnina;
 - f) pravo na istraživanje rudnih, naftnih ili plinskih nalazišta ili drugih prirodnih bogatstava, te pravo na rudarenje tih nalazišta ili bogatstava; i
 - g) pravo na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknada za ili u vezi s iskorištavanjem, ili pravo na istraživanje ili iskorištavanje, rudnih, naftnih ili plinskih nalazišta, kamenoloma ili drugih mjesta crpljenja ili iskorištavanja prirodnih bogatstava.Brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Svaki udio ili pravo iz stavka 2. smatra se smještenim tamo gdje se nalaze zemljišta, rudna, naftna ili plinska nalazišta, kamenolomi ili prirodna bogatstva, ovisno o slučaju, ili tamo gdje će istraživanje odvijati.
4. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
5. Odredbe stavaka 1., 3. i 4. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo onaj dio koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici pripisuje se stalnoj poslovnoj jedinici dobit koju bi mogla ostvariti kao da je zasebno ili neovisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te potpuno neovisno posluje s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica ili s drugim poduzećima s kojima posluje.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi poduzeća koji su troškovi koji nastaju za potrebe stalne poslovne jedinice (uključujući nastale izvršne i opće upravljačke troškove), a koji bi se mogli odbiti ako bi stalna poslovna jedinica bila neovisni subjekt koji je platio te troškove, bez obzira jesu li oni nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.
4. Dobit se ne pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici samo iz razloga kupnje dobara ili robe za poduzeće od strane te stalne poslovne jedinice.
5. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.
6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, dobit poduzeća države ugovornice od poslovanja od bilo kojeg oblika osiguranja može se oporezivati u drugoj državi ugovornici u skladu s pravom te druge države ugovornice.
7. Ako:
 - a) rezident države ugovornice ima stvarno pravo, izravno ili putem jednog ili više posjeda u povjereničkom vlasništvu, na udio u poslovnoj dobiti poduzeća ostvarenoj u drugoj državi ugovornici od strane prvog povjerenika povjereničkog posjeda različitog od povjereničkog posjeda koji se smatra društvom u porezne svrhe; i
 - b) bi u vezi s tim poduzećem, taj povjerenik, u skladu s načelima članka 5., imao stalnu poslovnu jedinicu u toj drugoj državi ugovornici,poduzeće kojim upravlja povjerenik smatra se poslovanjem koje rezident obavlja u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi te se taj udio u dobiti pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.
8. Država ugovornica ne provodi prilagodbu dobiti koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća jedne od država ugovornica nakon proteka 7 godina od kraja porezne godine u kojoj se moglo očekivati pripisivanje dobiti stalnoj poslovnoj jedinici. Odredbe ovog stavka ne primjenjuju se u slučaju prijevare, grube nepažnje ili namjernog propusta ili ako je bilo koja država ugovornica, unutar tog razdoblja od 7 godina, pokrenula nadzor dobiti poduzeća.

Članak 8.

MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., dobit poduzeća države ugovornice ostvarena od prijevoza brodovima ili zrakoplovom putnika, stoke, poštanskih pošiljki, dobara ili robe koji se otpremaju u

drugu državu ugovornicu i koji se iskrcavaju u mjestu u toj drugoj državi ugovornici, ili od najma brodova i zrakoplova na punoj osnovi u svrhu takvog prijevoza, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.
4. Za potrebe ovog članka, dobit od korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu uključuje dobit ostvarenu od korištenja, održavanja ili najma kontejnera (uključujući prikolice i povezanu opremu za prijevoz kontejnera) koji se koriste za prijevoz dobara ili robe, pod uvjetom da je takvo korištenje, održavanje ili najam izravno povezano ili je pomoćna aktivnost korištenju brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako:
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih za koje bi se moglo očekivati da su dogovoreni između neovisnih poduzeća, koja potpuno neovisno posluju jedno s drugim, tada se bilo koja dobit za koju bi se moglo očekivati da ju ostvaruje jedno poduzeće, kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi i sukladno tome oporezuje dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju bi se moglo očekivati da ju ostvaruje poduzeće prvospomenute države ugovornice ako su uvjeti dogovoreni između dva poduzeća bili jednaki onima za koje bi se moglo očekivati da bi bili dogovoreni između dva neovisna poduzeća, koja potpuno neovisno posluju jedno s drugim, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.
3. Država ugovornica ne uključuje u dobit poduzeća, niti sukladno tome oporezuje, dobit za koju bi se moglo očekivati da ju ostvaruje poduzeće, ali zbog uvjeta iz stavka 1. nije ostvarena, nakon proteka 7 godina od kraja porezne godine u kojoj se moglo očekivati da ju poduzeće ostvaruje. Odredbe ovog stavka ne primjenjuju se u slučaju prijave, grube nepažnje ili namjernog propusta ili ako je bilo koja država ugovornica, unutar tog razdoblja od 7 godina, pokrenula nadzor dobiti poduzeća.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5 posto bruto-iznosa dividende ako je stvarni korisnik društvo koje posjeduje izravno najmanje 10 posto glasačke snage društva koje isplaćuje dividende tijekom razdoblja od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, u obzir se neće uzeti promjene vlasništva koje bi izravno bilo rezultat korporativne reorganizacije, kao reorganizacija od spajanja ili diobe, društva koje posjeduje udjele ili koje isplaćuje dividende);
 - b) 10 posto bruto-iznosa dividende u svim ostalim slučajevima.Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Neovisno o odredbama podstavka b) stavka 2., dividende se ne oporezuju u državi ugovornici čije je društvo koje isplaćuje dividende rezident ako stvarni vlasnik dividendi izravno drži manje od 10 posto glasačke snage u društvu koje isplaćuje dividende, stvarni vlasnik nije u mogućnosti izravno ili neizravno utvrditi identitet jedne ili više osoba koje donose odluke o kontroli i usmjeravanju poslovanja društva koje isplaćuje dividende, i stvarni vlasnik je:
 - a) država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast (uključujući državni investicijski fond); ili
 - b) Hrvatsku narodnu banku ili Središnju banku Australije; ili
 - c) u slučaju Hrvatske, priznati mirovinski fond Hrvatske čija je dobit izuzeta od hrvatskog poreza; ili
 - d) u slučaju Australije, priznati mirovinski fond Australije, ili rezident Australije, koji ostvaruje takve dividende od obavljanja odgovarajućih aktivnosti mirovinskog fonda.
4. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili ostalih prava, koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i ostali iznosi koji podliježu istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu za potrebe njezinog oporezivanja.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
6. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća društvo – koje su u stvarnom vlasništvu osobe koja nije rezident te druge države ugovornice – osim ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.
7. Neovisno o stavku 6., dividende koje isplaćuje društvo koje se smatra rezidentom samo jedne države ugovornice sukladno stavku 3. članka 4. mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo u mjeri u kojoj dobit iz osnovnih poslovnih aktivnosti koja nastaje u toj državi ugovornici iz koje se isplaćuju dividende nije oporeziva na korporativnoj razini. Ako su takve dividende u vlasništvu rezidenta prvospomenute države ugovornice, stavak 2. ovog članka primjenjuje se kao da je društvo koje isplaćuje dividende rezident samo druge države ugovornice.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, kamata nastala u državi ugovornici može se oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o stavku 2., kamata nastala u državi ugovornici i u stvarnom vlasništvu rezidenta druge države ugovornice ne oporezuje se u prvospomenutoj državi ugovornici ako je kamata ostvarena od:
 - a) države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti (uključujući državni investicijski fond); ili
 - b) Hrvatske narodne banke ili Središnje banke Australije; ili
 - c) u slučaju Hrvatske, priznatog mirovinskog fonda Hrvatske čija je dobit izuzeta od hrvatskog poreza; ili
 - d) u slučaju Australije, priznatog mirovinskog fonda Australije, ili rezidenta Australije, koji ostvaruje takve dividende od obavljanja odgovarajućih aktivnosti mirovinskog fonda; ili
 - e) financijske institucije koja nije povezana s platiteljem i koja s njim posluje potpuno neovisno. Za potrebe ovog članka, izraz „financijska institucija“ označava instituciju ovlaštenu za zaprimanje depozita koja podliježe zahtjevima o adekvatnosti kapitala i uredbi o kreditnom riziku u skladu s međunarodnim standardima za kapitalne zahtjeve reguliranih bankarskih poslova, kako je utvrđeno Bazelskim sporazumima.
4. Neovisno o stavku 3.:
 - a) kamata iz podstavaka a), b), c) i d) tog stavka može se oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaje prema stopi koja ne smije biti veća od 10 posto bruto iznosa kamate ako je stvarni vlasnik kamate u mogućnosti izravno ili neizravno utvrditi identitet jedne ili više osoba koje donose odluke o kontroli i usmjeravanju poslovanja izdavatelja potraživanja duga;
 - b) kamata iz podstavka e) tog stavka može se oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaje prema stopi koja ne smije biti veća od 10 posto bruto iznosa kamate, ako je kamata isplaćena kao dio aranžmana koji uključuje naizmjenične zajmove ili drugi aranžman koji je gospodarski istovjetan i ima namjenu postizanja sličnog učinka kao naizmjenični zajmovi.
5. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno dohodak od vladinih vrijednosnica ili dohodak od obveznica ili zadužnica, kao i dohodak koji podliježe istom poreznom postupku kao dohodak od posudbe novca prema pravu države ugovornice u kojoj dohodak nastaje.
6. Odredbe stavaka 1. i 2., podstavka e) stavka 3. i stavka 4. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

7. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice za potrebe njezinog oporezivanja. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ili izvan obje države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
8. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa za koji bi se moglo očekivati da je dogovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene ili uračunate rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici, sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni vlasnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa autorskih prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja ili uračunavanja, bez obzira povremena ili ne, i bez obzira kako su iskazana ili izračunata, u mjeri u kojoj se obavljaju kao naknada za:
 - a) korištenje, ili pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava, patenta, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, zaštitnog znaka ili druge slične imovine ili prava;
 - b) isporuku znanstvenog, tehničkog, industrijskog, ili komercijalnog znanja ili informacija;
 - c) isporuku bilo kakve pomoći koja je pomoćna i sporedna te se pruža kao sredstvo za omogućavanje primjene ili uživanja u bilo kakvoj imovini ili pravu kako je navedeno u podstavku a), ili svako takvo znanje ili informacija kako je navedeno u podstavku b);
 - d) korištenje, ili pravo na korištenje:
 - (i) igranih filmova;
 - (ii) filmskih ili zvučnih ili video traka ili diskova, ili bilo kojeg drugog sredstva za reprodukciju slike ili zvuka ili prijenos, za korištenje u vezi s televizijskim, radijskim ili drugim emitiranjem;
 - e) korištenje, ili pravo na korištenje, pojedinog ili cijelog dijela radio-frekvencijskog spektra kako je određeno dozvolom za uporabu spektra države ugovornice, ako plaćanje ili uračunavanje nastaje u toj državi ugovornici; ili
 - f) potpuno ili djelomično suzdržavanje od korištenja ili isporuke bilo koje imovine ili prava navedenih u ovom stavku.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su

naknade za autorska prava isplaćene ili uračunate stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice za potrebe njezinog poreza. Međutim, ako je osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bez obzira je li ona rezident države ugovornice ili nije, ima u državi ugovornici ili izvan obje države ugovornice stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava i takve naknade za autorska prava snosi takva stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos isplaćenih ili uračunatih naknada za autorska prava, uzimajući u obzir za koje su one isplaćene ili uračunate, veći od iznosa za koji bi se moglo očekivati da je dogovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog ili uračunatog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. OTUĐENJE IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobit od otuđenja pokretnina, koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući takvu dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dobit koju poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplov u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
4. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja bilo kakvih dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, mogu se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Kapitalni dobici od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuju se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.
6. Ako se prema fizičkoj osobi, nakon što prestane biti rezident države ugovornice, postupa prema poreznom pravu te države ugovornice kao da je otuđila bilo koju imovinu te je zbog toga oporezovana u toj državi ugovornici, fizička osoba može odabrati za potrebe oporezivanja drugu državu ugovornicu kao da je fizička osoba posjedovala, odmah nakon što je prestala biti rezidentom prvospomenute države ugovornice, otuđila i ponovno stekla imovinu u iznosu jednakom njezinoj tržišnoj vrijednosti u to vrijeme.

7. Odredbe ovog članka ne utječu na pravo oporezivanja države ugovornice, u skladu s njezinim propisima, dobiti od otuđenja bilo koje imovine koju ostvaruje osoba koja je rezident te države ugovornice u bilo koje vrijeme tijekom godine ostvarene dobiti u kojoj je imovina otuđena, ili je bila takav rezident u bilo koje vrijeme tijekom 5 godina koje neposredno prethode toj godini, ako je imovina bila u vlasništvu te osobe neposredno prije nego li je prestala biti rezident te države ugovornice.

Članak 14.

DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članaka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime; i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada kao član stalne posade broda ili zrakoplova, koji se obavlja na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, osim na brodu ili zrakoplovu koji se koriste samo unutar druge države ugovornice, oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.
4. Ako su, osim za primjenu ovog stavka, dodaci na plaću oporezivi u državi ugovornici na strani fizičke osobe vezano za zaposlenje koje obavlja ta fizička osoba te su također oporezivi u drugoj državi ugovornici na strani poslodavca te fizičke osobe, dodaci na plaću će se oporezivati samo u državi ugovornici koja ima isključivo ili primarno pravo oporezivanja u skladu s Ugovorom u pogledu plaće, nadnica ili drugog sličnog primanja od nesamostalnog rada na koje se dodaci na plaću odnose. Država ugovornica ima primarno pravo oporezivanja, u onoj mjeri u kojoj je pravo oporezivanja vezano za plaću, nadnice ili drugo slično primanje od odgovarajućeg zaposlenja dodijeljeno toj državi ugovornici sukladno ovom Ugovoru, a druga je država ugovornica dužna pružiti olakšice na porez koji je prvospomenuta država ugovornica nametnula vezano za takvo primanje.

Članak 15.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16. IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici. Dohodak iz ovog stavka uključuje dohodak ostvaren od bilo kojih osobnih aktivnosti koju takve osobe obavljaju u drugoj državi ugovornici vezano za njihov ugled kao zabavljača ili sportaša.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 7. i 14., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 17. MIROVINE

1. Sukladno odredbama stavka 2. članka 18., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., jednokratne isplate koje nastaju u državi ugovornici i isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice iz priznatog mirovinskog fonda, prema sustavu mirovinskih naknada, ili kao posljedica umirovljenja, invaliditeta, onesposobljenosti ili smrti, ili kao naknada za ozljede, mogu se oporezivati u prvospomenutoj državi ugovornici.
3. Svaka alimentacija ili drugo plaćanje uzdržavanja nastalo u državi ugovornici i plaćeno rezidentu druge države ugovornice oporezuje se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.

Članak 18. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te druge države ugovornice koji:
 - (i) je državljanin te druge države ugovornice; ili
 - (ii) nije postao rezident te druge države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja, osim paušalnih isplata iz stavka 2. članka 17., isplaćena od strane, ili iz fondova osnovanih od strane, države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja, osim paušalnih isplata iz stavka 2. članka 17., oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.

3. Odredbe članaka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja, osim paušalnih isplata iz stavka 2. članka 17., u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19. STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji privremeno boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 20. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ostvaren od strane rezidenta države ugovornice koji posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, a nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici.

POGLAVLJE IV. UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Članak 21. UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Podložno odredbama propisa Hrvatske u vezi uklanjanja međunarodnog dvostrukog oporezivanja (što ne utječe na opće načelo ovog članka), dvostruko oporezivanje se u Hrvatskoj uklanja kako slijedi:
 - a) Ako rezident Hrvatske ostvari dohodak koji se može oporezivati u Australiji, u skladu s odredbama ovog Ugovora (osim u mjeri u kojoj te odredbe dozvoljavaju oporezivanje od strane Australije samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Australije), Hrvatska će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu plaćenom u Australiji. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku koji se može oporezivati u Australiji.

- b) Ako je, u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident Hrvatske izuzet od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.
2. Podložno odredbama propisa Australije koje se odnose na odobravanje odbitka od australskog poreza poreza plaćenog u državi izvan Australije (što ne utječe na opće načelo ovog članka), hrvatski porez plaćen prema propisima Hrvatske i u skladu s ovim Ugovorom (osim u mjeri u kojoj odredbe ovog Ugovora dozvoljavaju oporezivanje od strane Hrvatske samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Hrvatske), u odnosu na dohodak koji ostvaruje rezident Australije dopušta se kao odbitak od australskog poreza plaćenog na takav dohodak.

POGLAVLJE V. POSEBNE ODREDBE

Članak 22. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici nametnuto pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 8. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice.
4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice.
5. Ovaj članak se ne primjenjuje na pravo Australije vezano za stopu oporezivanja u odnosu na fizičku osobu koja je na radnom odmoru prema australskom pravu.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se samo na poreze na koje se primjenjuje članak 2.

Članak 23.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za osobu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, ta osoba može iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je osoba rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 22., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od 3 godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.
5. Za potrebe stavka 3. članka XXII. (Savjetovanje) Općeg sporazuma o trgovini uslugama, države ugovornice su suglasne da, neovisno o tom stavku, svaki spor između njih o tome spada li mjera u područje primjene ovog Ugovora može biti iznesen pred Vijeće za trgovinu uslugama, kako je predviđeno tim stavkom, samo uz pristanak objiju država ugovornica. Svaka dvojba u vezi s tumačenjem ovog stavka bit će riješena prema stavku 3. ovog članka ili, u nedostatku dogovora prema tom postupku, prema bilo kojem drugom postupku o kojem su se obje države ugovornice dogovorile.

Članak 24.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koje se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koje se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima objiju država ugovornica te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 25. POMOĆ PRI NAPLATI POREZA

1. Države ugovornice pružaju pomoć jedna drugoj pri naplati poreznih potraživanja. Ova pomoć nije ograničena člancima 1. i 2. Nadležna tijela država ugovornica mogu zajedničkim dogovorom urediti način primjene ovog članka.
2. Izraz „porezno potraživanje“, kako se koristi u ovom članku, označava dugovani iznos poreza svake vrste i naziva kojeg uvedu države ugovornice, i u slučaju Hrvatske njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, ukoliko to oporezivanje nije u suprotnosti s ovim Ugovorom ili bilo kojim drugim instrumentom čije su stranke države ugovornice, kao i kamatu, upravne kazne i troškove naplate ili osiguranje u vezi s takvim iznosom.
3. Kada se porezno potraživanje države ugovornice prisilno naplaćuje prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme nije u mogućnosti, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, to se porezno potraživanje, na zahtjev nadležnog tijela te države ugovornice, prihvaća u svrhe naplate od strane nadležnog tijela druge države ugovornice. Ta druga država ugovornica naplaćuje to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa primjenjivih na ovrhu i naplatu svojih vlastitih poreza kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice.
4. Kada je porezno potraživanje države ugovornice potraživanje u odnosu na koje ta država ugovornica može, prema svojem pravu, poduzeti mjere osiguranja radi njegove naplate, nadležno tijelo druge države ugovornice prihvaća to porezno potraživanje na zahtjev nadležnog tijela te druge države ugovornice u svrhu poduzimanja mjera osiguranja. Ta druga država ugovornica poduzima mjere osiguranja u odnosu na to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice, čak i ako, u vrijeme

kad se takve mjere primjenjuju, porezno potraživanje nije provedivo u prvospomenutoj državi ugovornici ili ga duguje osoba koja ima pravo spriječiti njegovu naplatu.

5. Neovisno o odredbama stavaka 3. i 4., porezno potraživanje prihvaćeno od strane države ugovornice za potrebe stavaka 3. i 4., neće u toj državi ugovornici biti predmetom vremenskih ograničenja ili uživati bilo kakav prioritet primjenjiv na porezno potraživanje prema propisima te države, iz razloga njegove naravi kao takvog. Dodatno, porezno potraživanje koje prihvati država ugovornica za potrebe stavaka 3. ili 4. nema u toj državi ugovornici prioritet primjenjiv na to porezno potraživanje prema propisima druge države ugovornice.
6. Postupci u vezi s postojanjem, valjanošću ili iznosom poreznog potraživanja države ugovornice ne iznose se pred sudovima ili upravnim tijelima te druge države ugovornice.
7. Kada, u bilo koje doba nakon što država ugovornica postavi zahtjev prema stavcima 3. i 4., a prije nego što je druga država ugovornica naplatila i doznačila prvospomenutoj državi ugovornici porezno potraživanje, predmetno porezno potraživanje prestaje postojati:
 - a) u slučaju zahtjeva prema stavku 3. porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice koje se provodi prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme ne može, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu; ili
 - b) u slučaju zahtjeva prema stavku 4., porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice prema kojem ta država ugovornica može, prema svojim propisima, poduzeti mjere radi osiguranja njegove naplate,nadležno tijelo prvospomenute države ugovornice odmah obavješćuje nadležno tijelo druge države ugovornice o tome, i prema izboru druge države ugovornice, prvospomenuta država ugovornica može svoj zahtjev ili odgoditi ili ga povući.
8. Odredbe ovog članka neće se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) poduzima mjere koje bi bile protivne javnom poretku (ordre public);
 - c) pruža pomoć ako druga država ugovornica nije poduzela sve razumne mjere naplate ili osiguranja ovisno o slučaju, koje su joj na raspolaganju u skladu s njezinim propisima ili upravnom praksom;
 - d) pruža pomoć u onim slučajevima kada je upravni teret za tu državu ugovornicu u jasnom nerazmjeru s koristi koju bi ostvarila druga država ugovornica;
 - e) pruža pomoć ako ta država ugovornica smatra da su porezi u odnosu na koje je pomoć zatražena nametnuti protivno općeprihvaćenim načelima oporezivanja.

Članak 26.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 27.
PRAVO NA POVLASTICE

1. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, povlastica prema ovom Ugovoru ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredaba ovog Ugovora.
2. Kada je dio dohotka koji ostvari fizička osoba izuzet od oporezivanja u državi ugovornici samo zbog statusa te fizičke osobe kao privremenog rezidenta prema primjenjivim propisima te države ugovornice, nikakva olakšica ili oslobođenje od poreza neće biti dostupni prema ovom Ugovoru u drugoj državi ugovornici u odnosu na taj dio dohotka.
3. Ništa u ovom Ugovoru ne sprječava primjenu bilo koje odredbe propisa države ugovornice koja je namijenjena sprječavanju utaje ili izbjegavanju plaćanja poreza.

Članak 28.
PROTOKOL

Priloženi Protokol sastavni je dio ovog Ugovora.

POGLAVLJE VI.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 29.
STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice obavješćuju jedna drugu pisano diplomatskim putem o ispunjenju svojih domaćih uvjeta za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ugovor stupa na snagu datumom posljednje obavijesti, a nakon toga Ugovor proizvodi učinak:
 - a) u slučaju Hrvatske:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje porezne godine koja počinje na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - b) u slučaju Australije:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu poreza na dodatke na plaću, u odnosu na dodatke na plaću dane na ili nakon 1. travnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (iii) u pogledu drugog australskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje godine dohotka koja počinje na ili nakon 1. srpnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu.

Članak 30.
PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga država ugovornica ne okonča. Bilo koja država ugovornica može okončati Ugovor, diplomatskim putem, dostavljanjem pisane obavijesti o okončanju najmanje 6 mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine koja počinje nakon isteka 5 godina od datuma njegovog stupanja na snagu i, u tom slučaju, Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- a) u slučaju Hrvatske:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje porezne godine koja počinje na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
- b) u slučaju Australije:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu poreza na dodatke na plaću, u odnosu na dodatke na plaću dane na ili nakon 1. travnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (iii) u pogledu drugog australskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje godine dohotka koja počinje na ili nakon 1. srpnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlaštene, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Canberri, Australija dana dvadeset četvrtog studenog 2025., u dva primjerka, na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Betty Bernardica Pavelich, v. r.
izvanredna i opunomoćena veleposlanica
Republike Hrvatske u Australiji

Za Australiju

dr. Andrew Leigh, v. r.
pomoćnik ministra za produktivnost, tržišno
natjecanje, dobrotvorne svrhe i državnu riznicu

PROTOKOL UZ UGOVOR IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I AUSTRALIJE
O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE
SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Republika Hrvatska i Australija su se, kao dodatak Ugovoru o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, suglasile o sljedećim odredbama, koje čine sastavni dio Ugovora:

1. Općenito u vezi primjene Ugovora:

U slučaju Australije, ništa u ovom Ugovoru ne sprječava primjenu Dijela IVA *Zakona o utvrđivanju poreza na dohodak iz 1936.* ili odjeljka 67. *Zakona o utvrđivanju poreza na dodatke na plaću iz 1986.*

2. Općenito u vezi Ugovora:

Izraz „dohodak“ ima široko značenje i uključuje dobit i dobitke.

3. U vezi s podstavkom d) stavka 1. članka 3.:

Podrazumijeva se da, u slučaju Hrvatske, izraz „osoba“ također uključuje svaki mirovinski fond na koji se primjenjuje *Zakon o mirovinskom osiguranju, Zakon o obveznim mirovinskim fondovima i Zakon o dobrovoljnim mirovinskim fondovima.*

4. U vezi sa stavkom 1. članka 4.:

Podrazumijeva se da u slučaju Hrvatske, izraz „rezident države ugovornice“ uključuje organizaciju koja je osnovana i kojom se upravlja kao neprofitnom organizacijom u Hrvatskoj isključivo u vjerske, dobrotvorne, znanstvene, umjetničke, kulturne ili obrazovne svrhe sukladno unutarnjem pravu Hrvatske.

5. U vezi sa stavkom 2. članka 8.:

Podrazumijeva se da izraz „otpremiti“ znači ukrcati na brod ili zrakoplov.

6. U vezi sa stavkom 1. članka 9.:

Podrazumijeva se da pozivanje na uvjete „utvrđene ili nametnute“ između poduzeća treba tumačiti široko i uključiti sve uvjete koji se primjenjuju između tih poduzeća.

7. U vezi sa stavkom 3. članka 10. i podstavkom a) stavka 4. članka 11.:

Podrazumijeva se da izričaj „biti u mogućnosti izravno ili neizravno utvrditi identitet jedne ili više osoba koje donose odluke o kontroli i usmjeravanju poslovanja“ društva koje isplaćuje dividende ili izdavatelja potraživanja duga označava mogućnost odabira, ili utjecaja na odluku odabira, te osobe ili tih osoba koje donose odluke koje obuhvaćaju kontrolu i usmjeravanje poslovanja društva koje isplaćuje dividende ili izdavatelja potraživanja duga.

8. U vezi sa stavkom 3. članka 10. i stavkom 3. članka 11.:

Podrazumijeva se da izraz „državni investicijski fond“ označava subjekta koji zadovoljava sve sljedeće uvjete:

a) subjekt je:

- (i) u potpunom vlasništvu države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti; i
- (ii) financiran isključivo javnim sredstvima; i

- b) svi povrati od ulaganja subjekta su javna sredstva; i
- c) subjekt nije:
 - (i) partnerstvo; ili
 - (ii) subjekt s osnovnom djelatnošću koja se sastoji od jednog ili oboje od sljedećeg:
 - (A) proizvodnje ili trgovine nefinancijskim dobrima;
 - (B) pružanja usluga koje nisu financijske usluge; ili
 - (iii) subjekt koji:
 - (A) trguje financijskom imovinom i obvezama; ili
 - (B) komercijalno posluje na financijskim tržištima; ili
 - (C) ima osnovne djelatnosti koje uključuju pružanje usluga financijskog posredovanja, pomoćnih financijskih usluga ili usluga kapitalnih financijskih institucija.

9. U vezi s podstavkom c) stavka 3. članka 10. i podstavkom c) stavka 3. članka 11. Ugovora:

Podrazumijeva se da priznati mirovinski fond Hrvatske čija je dobit izuzeta od hrvatskog poreza uključuje priznati mirovinski fond Hrvatske koji ne podliježe porezu na dobit u Hrvatskoj.

10. U vezi s podstavkom f) stavka 3. članka 12. Ugovora:

Podrazumijeva se da se izraz „suzdržavanje od korištenja ili isporuke bilo koje imovine ili prava“ primjenjuje na slučajeve u kojima se nositelju bilo koje imovine ili prava isplaćuje ili uračunava iznos kao naknada za ne stavljanje takve imovine ili prava na raspolaganje drugoj osobi.

11. U vezi sa stavcima 2. i 3. članka 13.:

Podrazumijeva se da izraz „pokretnina“ znači imovinu koja nije nekretnina.

12. U vezi s člankom 15.:

U slučaju Hrvatske, podrazumijeva se da „upravni odbor“ uključuje „upravu“ i „nadzorni odbor“ kako je propisano *Zakonom o trgovačkim društvima*.

13. U vezi sa stavkom 2. članka 17.:

Podrazumijeva se da „sustav mirovinskih naknada“ označava aranžman u kojem sudjeluje fizička osoba kako bi osigurala mirovinske naknade.

Također se podrazumijeva da u slučaju jednokratnih isplata koje nastaju u Hrvatskoj, sustav mirovinskih naknada uključuje svaki mirovinski fond ili sustav na koji se primjenjuje:

- a) *Zakon o mirovinskom osiguranju*;
- b) *Zakon o obveznim mirovinskim fondovima*; i
- c) *Zakon o dobrovoljnim mirovinskim fondovima*.

Također se podrazumijeva da u slučaju jednokratnih isplata koje nastaju u Australiji:

- a) sustav mirovinskih naknada uključuje:
 - (i) „mirovinski štedni račun“ kako je propisano *Zakonom o mirovinskim štednim računima* iz 1997.;
 - (ii) „odgovarajuću policu životnog osiguranja mirovinskog fonda“ kako je propisano *Zakonom o utvrđivanju poreza na dohodak* iz 1997.; i
 - (iii) „izuzetu policu životnog osiguranja“ kako je propisano *Zakonom o utvrđivanju poreza na dohodak* iz 1997., osim police iz podstavaka (e) (i) ili (iii) pododjeljka 320-246(1) tog Zakona; i

- b) plaćanje od strane povjerenika za oporezivanje prema *Zakonu o mirovinskom fondu (nepotraživani novac i izgubljeni članovi)* iz 1999. smatra se kao jednokratna isplata isplaćena prema sustavu mirovinskih naknada.

14. U vezi sa stavkom 1. članka 23.:

Podrazumijeva se da će nadležno tijelo države ugovornice obavijestiti nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor osobe opravdanim.

15. U vezi sa stavkom 3. članka 27.:

Podrazumijeva se da pozivanje na „bilo koju odredbu propisa države ugovornice koja je namijenjena sprječavanju utaje ili izbjegavanju plaćanja poreza“ uključuje:

- a) mjere namijenjene rješavanju stanjene kapitalizacije i smanjenja dividende;
- b) mjere namijenjene rješavanju transfernih cijena;
- c) pravila o kontroliranom inozemnom društvu i prijenosu trusta;
- d) mjere namijenjene osiguravanju učinkovitog prikupljanja i naplate poreza, uključujući mjere zaštite;
- e) u slučaju Hrvatske, članak 5.a *Zakona o porezu na dobit*; i
- f) u slučaju Australije, Dio IVA *Zakona o utvrđivanju poreza na dohodak* iz 1936. ili odjeljak 67. *Zakona o utvrđivanju poreza na dodatke na plaću* iz 1986.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Australije o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Ugovor nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.

Prilog – Preslika teksta Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE**

**I
AUSTRALIJE**

**O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK
TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Australija,

želeći unaprijediti svoje gospodarske odnose i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući sklopiti Ugovor o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovom Ugovoru za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjele su se kako slijedi:

**POGLAVLJE I.
PODRUČJE PRIMJENE UGOVORA**

**Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Za potrebe ovog Ugovora, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.
3. Ovaj Ugovor ne utječe na oporezivanje, od strane države ugovornice, njezinih rezidenata, osim u pogledu povlastica koje se dodjeljuju prema stavku 2. članka 9., stavku 6. članka 13. i člancima 17., 18., 19., 22., 23. i 26.

**Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koji su uvedeni u ime države ugovornice i, u slučaju Republike Hrvatske, u ime njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebice:
- a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak; i
 - (iii) svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Australiji:
 - (i) porez na dohodak;
 - (ii) porez na dobit;
 - (iii) porezi na najam resursa; i
 - (iv) porez na dodatke na plaću; uvedeni prema saveznom pravu Australije (u daljnjem tekstu „australski porez“).
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu prema pravu Republike Hrvatske ili saveznom pravu Australije nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

POGLAVLJE II. DEFINICIJE

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
- a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Australija“, kada se koristi u zemljopisnom smislu, isključuje sva vanjska područja osim:
 - (i) područje Otoka Norfolk;
 - (ii) područje Božićnog otoka;
 - (iii) područje Kokosovih otoka;
 - (iv) područje Otoka Ashmore i Cartier;
 - (v) područje Otoka Heard i otočje McDonald; i
 - (vi) područje Otoka Koraljnog mora,i uključuje bilo koje područje koje se nastavlja na vanjsku granicu Australije (uključujući područja navedena u ovom podstavku) u vezi s kojima trenutno postoji na snazi, u skladu s međunarodnim pravom, pravo Australije koje se bavi istraživanjem ili iskorištavanjem bilo kojeg prirodnog resursa isključivog gospodarskog pojasa ili morskog dna i podzemlja epikontinentalnog pojasa;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Australiju ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se u svrhe oporezivanja smatra društvom ili tijelom društva;
 - f) izraz „poduzeće“ primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;

- g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom osim ako se takav prijevoz obavlja samo između mjesta u državi ugovornici i poduzeće koje obavlja prijevoz brodom ili zrakoplovom nije poduzeće te države ugovornice;
- i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili ovlaštenog predstavnika ministra financija; i
 - (ii) u Australiji, povjerenika za oporezivanje ili ovlaštenog predstavnika povjerenika;
- j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima nacionalnost ili državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, društvo, partnerstvo ili udrugu koji svoj pravni položaj, kao takav, izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;
- k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera;
- l) izraz „priznati mirovinski fond“ države ugovornice označava subjekta ili aranžman koji je osnovan u toj državi ugovornici koji se smatra zasebnom osobom prema poreznim propisima te države ugovornice ili, u slučaju Hrvatske, hrvatski mirovinski fond prema unutarnjem pravu Hrvatske, ili, u slučaju Australije, australski mirovinski fond u svrhe australskog poreza, i:
 - (i) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu primjene ili pružanja mirovinskih naknada te pomoćnih ili sporednih naknada fizičkim osobama te ga, kao takvog, uređuje ta država ugovornica ili jedna od njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti; ili
 - (ii) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu ulaganja sredstava u korist subjekata ili aranžmana iz podstavka (i); ili, za ulaganje takvih sredstava, ili odgovarajuće imovine mirovinskog fonda ili izdvojene izuzete imovine društva za životno osiguranje koje je rezident države ugovornice, ili bilo koja njihova druga kombinacija;
- m) izraz „priznata burza“ označava:
 - (i) Zagrebačku burzu i bilo koju drugu hrvatsku burzu priznatu kao takvu prema hrvatskom pravu;
 - (ii) Australsku burzu vrijednosnih papira i bilo koju drugu australsku burzu priznatu kao takvu prema australskom pravu; i
 - (iii) bilo koju drugu burzu dogovorenu između nadležnih tijela;
- n) izraz „porez“ označava hrvatski porez ili australski porez, ovisno o kontekstu, ali ne uključuje nikakav prekršaj ni kamatu uvedenu prema pravu bilo koje države ugovornice u odnosu na njezin porez.

2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju kao rezident te države ugovornice, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast kao i priznati mirovinski fond te države ugovornice. Međutim, ovaj izraz ne uključuje

bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici.

2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima prebivalište na raspolaganju; ako je prebivalište na raspolaganju u objema državama ugovornicama, ta fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom fizička osoba ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako prebivalište nije na raspolaganju fizičkoj osobi niti u jednoj državi ugovornici, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima uobičajeno boravište;
 - c) ako fizička osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je ta fizička osoba državljanin;
 - d) ako je fizička osoba državljanin objiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident objiju država ugovornica, nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom utvrditi državu ugovornicu čijim će se rezidentom smatrati ta osoba za potrebe ovog Ugovora, uzimajući u obzir njezino mjesto stvarne uprave, mjesto u kojem je osnovana ili na drugi način utemeljena i sve druge bitne čimbenike. U slučaju da takav dogovor nije postignut, takva osoba ne smatra se rezidentom ni jedne države ugovornice za potrebe uživanja povlastica prema ovom Ugovoru.
4. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, subjekt za zajednička ulaganja koji je osnovan u državi ugovornici i koji prima dohodak koji nastaje u drugoj državi ugovornici smatra se, za potrebe primjene Ugovora na takav dohodak, kao fizička osoba koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident prispomenute države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom), ali samo do mjere u kojoj su stvarni udjeli u subjektu za zajednička ulaganja u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan.

Međutim, ako:

- a) je glavni razred dionica, jedinica ili drugih usporedivih udjela u subjektu za zajednička ulaganja uvršten i njime se redovito trguje na priznatoj burzi u državi ugovornici u kojoj je osnovan subjekt za zajednička ulaganja; ili
- b) najmanje 80 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je osnovan subjekt za zajednička ulaganja; ili
- c) najmanje 90 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu jednakovrijednih korisnika,

prema subjektu za zajednička ulaganja postupa se kao prema fizičkoj osobi koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik ukupnog dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident te države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom).

5. Za potrebe stavka 4.:

- a) izraz „subjekt za zajednička ulaganja“ označava subjekta koji je široko posjedovan, ima raznolik portfelj vrijednosnih papira ili ulaže izravno ili neizravno u nekretnine s glavnim

svrhom ostvarivanja najma, i koji je predmet uredbe o zaštiti ulagača u državi ugovornici u kojoj je osnovan i koji je:

- (i) u slučaju Hrvatske, društvo za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire ili alternativni investicijski fond za potrebe hrvatskog prava;
 - (ii) u slučaju Australije, trust koji je upravljani investicijski trust za potrebe australskog poreza; i
 - (iii) bilo koji drugi investicijski fond ili subjekt osnovan u bilo kojoj državi ugovornici o kojem se Hrvatska i Australija dogovore, razmjenom nota, da ga smatraju subjektom za zajednička ulaganja; i
- b) izraz „jednakovrijedni korisnik“ označava rezidenta države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan, i rezidenta bilo koje druge države s kojom država ugovornica u kojoj dohodak nastaje ima ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koji pruža učinkovitu i sveobuhvatnu razmjenu informacija koji bi, ako je takav rezident primio određeni dio dohotka za koji se traže povlastice prema ovom Ugovoru, ima pravo prema tom ugovoru ili prema domaćem pravu države ugovornice u kojoj dohodak nastaje, na poreznu stopu u odnosu na taj dio dohotka koja je jednako niska kao stopa koja se traži prema ovom Ugovoru od strane subjekta za zajednička ulaganja za taj dio dohotka.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava; i
 - g) stalno mjesto koje je poljoprivredno ili šumsko dobro.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od 9 mjeseci.
4. Neovisno o odredbama stavaka 1., 2., i 3., ako poduzeće države ugovornice:
 - a) obavlja nadzorne ili savjetodavne aktivnosti u drugoj državi ugovornici tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 9 mjeseci u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju u vezi s gradilištem ili građevinskim ili montažnim projektom koji se provodi u toj drugoj državi ugovornici; ili
 - b) obavlja aktivnosti (uključujući upravljanje značajnom opremom) u drugoj državi ugovornici istraživanja ili iskorištavanja prirodnih resursa koji se nalaze u toj drugoj državi ugovornici tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 90 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju; ili
 - c) upravlja značajnom opremom u drugoj državi ugovornici (uključujući kako je navedeno u podstavku b)) tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju,

smatra se da se takve aktivnosti obavljaju putem stalne poslovne jedinice poduzeća smještene u toj drugoj državi ugovornici, osim ako su aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 6. koje, ako se obavljaju putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi činile ovo mjesto poslovanja stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

5. Isključivo za potrebe utvrđivanja jesu li razdoblja navedena u stavcima 3. i 4. prekoračena:
- ako poduzeće države ugovornice obavlja bilo koju aktivnost iz stavaka 3. i 4. u drugoj državi ugovornici tijekom jednog ili više vremenskih razdoblja koja ukupno prelaze 30 dana bez prekoračenja ukupnog vremenskog razdoblja iz stavaka 3. i 4.; i
 - povezane aktivnosti se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici tijekom različitih vremenskih razdoblja, od kojih svako prelazi 30 dana, od strane jednog ili više poduzeća usko povezanih s prvospomenutim poduzećem,

ova različita vremenska razdoblja dodaju se vremenskom razdoblju tijekom kojeg je prvospomenuto poduzeće obavljalo svoje aktivnosti.

6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

- korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
- održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
- održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
- održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
- održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),

pod uvjetom da je ta aktivnost, ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja, pripreme ili pomoćne naravi.

7. Stavak 6. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i:

- to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili
- ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije aktivnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripreme ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

8. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali podložno odredbama stavka 9., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te:

- pri tome uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:
 - u ime poduzeća; ili

- (ii) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja; ili
- (iii) za pružanje usluga od strane tog poduzeća; ili

b) proizvodi ili obrađuje, u državi ugovornici, za poduzeće dobra ili robu koji pripadaju poduzeću,

smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 6. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja (osim stalnog mjesta poslovanja na koji se primjenjuje stavak 7.), ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

9. Stavak 8. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.
10. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.
11. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.
12. Načela utvrđena u prethodnim stavcima ovog članka primjenjuju se pri utvrđivanju, za potrebe stavka 7. članka 11. i stavka 5. članka 12., postoji li stalna poslovna jedinica izvan obiju država ugovornica, i posjeduje li poduzeće, koje nije poduzeće države ugovornice, stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici.

POGLAVLJE III. OPOREZIVANJE DOHOTKA

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni:
 - a) najam zemljišta ili bilo koja druga imovinska korist u ili nad zemljištem, bilo da je ono uređeno ili ne;
 - b) pripaci nekretnine;

- c) stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu;
- d) prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu;
- e) plodouživanje nekretnina;
- f) pravo na istraživanje rudnih, naftnih ili plinskih nalazišta ili drugih prirodnih bogatstava, te pravo na rudarenje tih nalazišta ili bogatstava; i
- g) pravo na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknada za ili u vezi s iskorištavanjem, ili pravo na istraživanje ili iskorištavanje, rudnih, naftnih ili plinskih nalazišta, kamenoloma ili drugih mjesta crpljenja ili iskorištavanja prirodnih bogatstava.

Brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.

3. Svaki udio ili pravo iz stavka 2. smatra se smještenim tamo gdje se nalaze zemljišta, rudna, naftna ili plinska nalazišta, kamenolomi ili prirodna bogatstva, ovisno o slučaju, ili tamo gdje će istraživanje odvijati.
4. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
5. Odredbe stavaka 1., 3. i 4. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo onaj dio koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici pripisuje se stalnoj poslovnoj jedinici dobit koju bi mogla ostvariti kao da je zasebno ili neovisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te potpuno neovisno posluje s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica ili s drugim poduzećima s kojima posluje.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi poduzeća koji su troškovi koji nastaju za potrebe stalne poslovne jedinice (uključujući nastale izvršne i opće upravljačke troškove), a koji bi se mogli odbiti ako bi stalna poslovna jedinica bila neovisni subjekt koji je platio te troškove, bez obzira jesu li oni nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.
4. Dobit se ne pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici samo iz razloga kupnje dobara ili robe za poduzeće od strane te stalne poslovne jedinice.
5. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.
6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, dobit poduzeća države ugovornice od poslovanja od bilo kojeg oblika osiguranja može se oporezivati u drugoj državi ugovornici u skladu s pravom te druge države ugovornice.

7. Ako:

- a) rezident države ugovornice ima stvarno pravo, izravno ili putem jednog ili više posjeda u povjereničkom vlasništvu, na udio u poslovnoj dobiti poduzeća ostvarenoj u drugoj državi ugovornici od strane prvog povjerenika povjereničkog posjeda različitog od povjereničkog posjeda koji se smatra društvom u porezne svrhe; i
- b) bi u vezi s tim poduzećem, taj povjerenik, u skladu s načelima članka 5., imao stalnu poslovnu jedinicu u toj drugoj državi ugovornici,

poduzeće kojim upravlja povjerenik smatra se poslovanjem koje rezident obavlja u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi te se taj udio u dobiti pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.

8. Država ugovornica ne provodi prilagodbu dobiti koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća jedne od država ugovornica nakon proteka 7 godina od kraja porezne godine u kojoj se moglo očekivati pripisivanje dobiti stalnoj poslovnoj jedinici. Odredbe ovog stavka ne primjenjuju se u slučaju prijave, grube nepažnje ili namjernog propusta ili ako je bilo koja država ugovornica, unutar tog razdoblja od 7 godina, pokrenula nadzor dobiti poduzeća.

Članak 8.

MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., dobit poduzeća države ugovornice ostvarena od prijevoza brodovima ili zrakoplovom putnika, stoke, poštanskih pošiljki, dobara ili robe koji se otpremaju u drugu državu ugovornicu i koji se iskrcavaju u mjestu u toj drugoj državi ugovornici, ili od najma brodova i zrakoplova na punoj osnovi u svrhu takvog prijevoza, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.
4. Za potrebe ovog članka, dobit od korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu uključuje dobit ostvarenu od korištenja, održavanja ili najma kontejnera (uključujući prikolice i povezanu opremu za prijevoz kontejnera) koji se koriste za prijevoz dobara ili robe, pod uvjetom da je takvo korištenje, održavanje ili najam izravno povezano ili je pomoćna aktivnost korištenju brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu.

Članak 9.

POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako:

- a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
- b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih za koje bi se moglo očekivati da su dogovoreni između neovisnih poduzeća, koja potpuno neovisno posluju jedno s drugim, tada se bilo koja dobit za koju bi se moglo očekivati da ju ostvaruje jedno poduzeće, kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi i sukladno tome oporezuje dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju bi se moglo očekivati da ju ostvaruje poduzeće prvospomenute države ugovornice ako su uvjeti dogovoreni između dva poduzeća bili jednaki onima za koje bi se moglo očekivati da bi bili dogovoreni između dva neovisna poduzeća, koja potpuno neovisno posluju jedno s drugim, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.
3. Država ugovornica ne uključuje u dobit poduzeća, niti sukladno tome oporezuje, dobit za koju bi se moglo očekivati da ju ostvaruje poduzeće, ali zbog uvjeta iz stavka 1. nije ostvarena, nakon proteka 7 godina od kraja porezne godine u kojoj se moglo očekivati da ju poduzeće ostvaruje. Odredbe ovog stavka ne primjenjuju se u slučaju prijevare, grube nepažnje ili namjernog propusta ili ako je bilo koja država ugovornica, unutar tog razdoblja od 7 godina, pokrenula nadzor dobiti poduzeća.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5 posto bruto-iznosa dividende ako je stvarni korisnik društvo koje posjeduje izravno najmanje 10 posto glasačke snage društva koje isplaćuje dividende tijekom razdoblja od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, u obzir se neće uzeti promjene vlasništva koje bi izravno bilo rezultat korporativne reorganizacije, kao reorganizacija od spajanja ili diobe, društva koje posjeduje udjele ili koje isplaćuje dividende);
 - b) 10 posto bruto-iznosa dividende u svim ostalim slučajevima.Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Neovisno o odredbama podstavka b) stavka 2., dividende se ne oporezuju u državi ugovornici čije je društvo koje isplaćuje dividende rezident ako stvarni vlasnik dividendi izravno drži manje od 10 posto glasačke snage u društvu koje isplaćuje dividende, stvarni vlasnik nije u mogućnosti izravno ili neizravno utvrditi identitet jedne ili više osoba koje donose odluke o kontroli i usmjeravanju poslovanja društva koje isplaćuje dividende, i stvarni vlasnik je:
 - a) država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast (uključujući državni investicijski fond); ili
 - b) Hrvatsku narodnu banku ili Središnju banku Australije; ili
 - c) u slučaju Hrvatske, priznati mirovinski fond Hrvatske čija je dobit izuzeta od hrvatskog poreza; ili
 - d) u slučaju Australije, priznati mirovinski fond Australije, ili rezident Australije, koji ostvaruje takve dividende od obavljanja odgovarajućih aktivnosti mirovinskog fonda.
4. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili ostalih prava, koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i ostali iznosi koji podliježu istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu za potrebe njezinog oporezivanja.

5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
6. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća društvo – koje su u stvarnom vlasništvu osobe koja nije rezident te druge države ugovornice – osim ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.
7. Neovisno o stavku 6., dividende koje isplaćuje društvo koje se smatra rezidentom samo jedne države ugovornice sukladno stavku 3. članka 4. mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo u mjeri u kojoj dobit iz osnovnih poslovnih aktivnosti koja nastaje u toj državi ugovornici iz koje se isplaćuju dividende nije oporeziva na korporativnoj razini. Ako su takve dividende u vlasništvu rezidenta prvoispomenute države ugovornice, stavak 2. ovog članka primjenjuje se kao da je društvo koje isplaćuje dividende rezident samo druge države ugovornice.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, kamata nastala u državi ugovornici može se oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o stavku 2., kamata nastala u državi ugovornici i u stvarnom vlasništvu rezidenta druge države ugovornice ne oporezuje se u prvoispomenutoj državi ugovornici ako je kamata ostvarena od:
 - a) države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti (uključujući državni investicijski fond); ili
 - b) Hrvatske narodne banke ili Središnje banke Australije; ili
 - c) u slučaju Hrvatske, priznatog mirovinskog fonda Hrvatske čija je dobit izuzeta od hrvatskog poreza; ili
 - d) u slučaju Australije, priznatog mirovinskog fonda Australije, ili rezidenta Australije, koji ostvaruje takve dividende od obavljanja odgovarajućih aktivnosti mirovinskog fonda; ili
 - e) financijske institucije koja nije povezana s platiteljem i koja s njim posluje potpuno neovisno. Za potrebe ovog članka, izraz „financijska institucija“ označava instituciju ovlaštenu za zaprimanje depozita koja podliježe zahtjevima o adekvatnosti kapitala i uredbi o kreditnom riziku u skladu s međunarodnim standardima za kapitalne zahtjeve reguliranih bankarskih poslova, kako je utvrđeno Bazelskim sporazumima.
4. Neovisno o stavku 3.:
 - a) kamata iz podstavaka a), b), c) i d) tog stavka može se oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaje prema stopi koja ne smije biti veća od 10 posto bruto iznosa kamate ako je stvarni vlasnik kamate u mogućnosti izravno ili neizravno utvrditi identitet jedne ili više

- osoba koje donose odluke o kontroli i usmjeravanju poslovanja izdavatelja potraživanja duga;
- b) kamata iz podstavka e) tog stavka može se oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaje prema stopi koja ne smije biti veća od 10 posto bruto iznosa kamate, ako je kamata isplaćena kao dio aranžmana koji uključuje naizmjenične zajmove ili drugi aranžman koji je gospodarski istovjetan i ima namjenu postizanja sličnog učinka kao naizmjenični zajmovi.
5. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno dohodak od vladinih vrijednosnica ili dohodak od obveznica ili zadužnica, kao i dohodak koji podliježe istom poreznom postupku kao dohodak od posudbe novca prema pravu države ugovornice u kojoj dohodak nastaje.
6. Odredbe stavaka 1. i 2., podstavka e) stavka 3. i stavka 4. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
7. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice za potrebe njezinog oporezivanja. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ili izvan obje države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
8. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa za koji bi se moglo očekivati da je dogovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene ili uračunate rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici, sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni vlasnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa autorskih prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja ili uračunavanja, bez obzira povremena ili ne, i bez obzira kako su iskazana ili izračunata, u mjeri u kojoj se obavljaju kao naknada za:
- a) korištenje, ili pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava, patenta, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, zaštitnog znaka ili druge slične imovine ili prava;
- b) isporuku znanstvenog, tehničkog, industrijskog, ili komercijalnog znanja ili informacija;
- c) isporuku bilo kakve pomoći koja je pomoćna i sporedna te se pruža kao sredstvo za omogućavanje primjene ili uživanja u bilo kakvoj imovini ili pravu kako je navedeno u podstavku a), ili svako takvo znanje ili informacija kako je navedeno u podstavku b);
- d) korištenje, ili pravo na korištenje:

- (i) igranih filmova;
 - (ii) filmskih ili zvučnih ili video traka ili diskova, ili bilo kojeg drugog sredstva za reprodukciju slike ili zvuka ili prijenos, za korištenje u vezi s televizijskim, radijskim ili drugim emitiranjem;
- e) korištenje, ili pravo na korištenje, pojedinog ili cijelog dijela radio-frekvencijskog spektra kako je određeno dozvolom za uporabu spektra države ugovornice, ako plaćanje ili uračunavanje nastaje u toj državi ugovornici; ili
- f) potpuno ili djelomično suzdržavanje od korištenja ili isporuke bilo koje imovine ili prava navedenih u ovom stavku.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su naknade za autorska prava isplaćene ili uračunate stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice za potrebe njezinog poreza. Međutim, ako je osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bez obzira je li ona rezident države ugovornice ili nije, ima u državi ugovornici ili izvan obje države ugovornice stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava i takve naknade za autorska prava snosi takva stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos isplaćenih ili uračunatih naknada za autorska prava, uzimajući u obzir za koje su one isplaćene ili uračunate, veći od iznosa za koji bi se moglo očekivati da je dogovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog ili uračunatog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. OTUĐENJE IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobit od otuđenja pokretnina, koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući takvu dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dobit koju poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplov u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

4. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja bilo kakvih dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, mogu se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Kapitalni dobiti od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuju se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.
6. Ako se prema fizičkoj osobi, nakon što prestane biti rezident države ugovornice, postupa prema poreznom pravu te države ugovornice kao da je otuđila bilo koju imovinu te je zbog toga oporezovana u toj državi ugovornici, fizička osoba može odabrati za potrebe oporezivanja drugu državu ugovornicu kao da je fizička osoba posjedovala, odmah nakon što je prestala biti rezidentom prvospomenute države ugovornice, otuđila i ponovno stekla imovinu u iznosu jednakom njezinoj tržišnoj vrijednosti u to vrijeme.
7. Odredbe ovog članka ne utječu na pravo oporezivanja države ugovornice, u skladu s njezinim propisima, dobiti od otuđenja bilo koje imovine koju ostvaruje osoba koja je rezident te države ugovornice u bilo koje vrijeme tijekom godine ostvarene dobiti u kojoj je imovina otuđena, ili je bila takav rezident u bilo koje vrijeme tijekom 5 godina koje neposredno prethode toj godini, ako je imovina bila u vlasništvu te osobe neposredno prije nego li je prestala biti rezident te države ugovornice.

Članak 14.

DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članaka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime; i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada kao član stalne posade broda ili zrakoplova, koji se obavlja na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, osim na brodu ili zrakoplovu koji se koriste samo unutar druge države ugovornice, oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.

4. Ako su, osim za primjenu ovog stavka, dodaci na plaću oporezivi u državi ugovornici na strani fizičke osobe vezano za zaposlenje koje obavlja ta fizička osoba te su također oporezivi u drugoj državi ugovornici na strani poslodavca te fizičke osobe, dodaci na plaću će se oporezivati samo u državi ugovornici koja ima isključivo ili primarno pravo oporezivanja u skladu s Ugovorom u pogledu plaće, nadnica ili drugog sličnog primanja od nesamostalnog rada na koje se dodaci na plaću odnose. Država ugovornica ima primarno pravo oporezivanja, u onoj mjeri u kojoj je pravo oporezivanja vezano za plaću, nadnice ili drugo slično primanje od odgovarajućeg zaposlenja dodijeljeno toj državi ugovornici sukladno ovom Ugovoru, a druga je država ugovornica dužna pružiti olakšice na porez koji je prvospomenuta država ugovornica nametnula vezano za takvo primanje.

Članak 15. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16. IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici. Dohodak iz ovog stavka uključuje dohodak ostvaren od bilo kojih osobnih aktivnosti koju takve osobe obavljaju u drugoj državi ugovornici vezano za njihov ugled kao zabavljača ili sportaša.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članaka 7. i 14., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 17. MIROVINE

1. Sukladno odredbama stavka 2. članka 18., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., jednokratne isplate koje nastaju u državi ugovornici i isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice iz priznatog mirovinskog fonda, prema sustavu mirovinskih naknada, ili kao posljedica umirovljenja, invaliditeta, onesposobljenosti ili smrti, ili kao naknada za ozljede, mogu se oporezivati u prvospomenutoj državi ugovornici.
3. Svaka alimentacija ili drugo plaćanje uzdržavanja nastalo u državi ugovornici i plaćeno rezidentu druge države ugovornice oporezuje se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.

Članak 18. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te druge države ugovornice koji:
 - (i) je državljanin te druge države ugovornice; ili
 - (ii) nije postao rezident te druge države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja, osim paušalnih isplata iz stavka 2. članka 17., isplaćena od strane, ili iz fondova osnovanih od strane, države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja, osim paušalnih isplata iz stavka 2. članka 17., oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.
3. Odredbe članaka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja, osim paušalnih isplata iz stavka 2. članka 17., u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19. STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji privremeno boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 20. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ostvaren od strane rezidenta države ugovornice koji posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, a nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici

**POGLAVLJE IV.
UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA**

**Članak 21.
UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA**

1. Podložno odredbama propisa Hrvatske u vezi uklanjanja međunarodnog dvostrukog oporezivanja (što ne utječe na opće načelo ovog članka), dvostruko oporezivanje se u Hrvatskoj uklanja kako slijedi:
 - a) Ako rezident Hrvatske ostvari dohodak koji se može oporezivati u Australiji, u skladu s odredbama ovog Ugovora (osim u mjeri u kojoj te odredbe dozvoljavaju oporezivanje od strane Australije samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Australije), Hrvatska će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu plaćenom u Australiji. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku koji se može oporezivati u Australiji.
 - b) Ako je, u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident Hrvatske izuzet od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.
2. Podložno odredbama propisa Australije koje se odnose na odobravanje odbitka od australskog poreza plaćenog u državi izvan Australije (što ne utječe na opće načelo ovog članka), hrvatski porez plaćen prema propisima Hrvatske i u skladu s ovim Ugovorom (osim u mjeri u kojoj odredbe ovog Ugovora dozvoljavaju oporezivanje od strane Hrvatske samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Hrvatske), u odnosu na dohodak koji ostvaruje rezident Australije dopušta se kao odbitak od australskog poreza plaćenog na takav dohodak.

**POGLAVLJE V.
POSEBNE ODREDBE**

**Članak 22.
JEDNAKO POSTUPANJE**

1. Državljanima države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje države ugovornice.
2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici nametnuto pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 8. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice.

4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice.
5. Ovaj članak se ne primjenjuje na pravo Australije vezano za stopu oporezivanja u odnosu na fizičku osobu koja je na radnom odmoru prema australskom pravu.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se samo na poreze na koje se primjenjuje članak 2.

Članak 23. POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za osobu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, ta osoba može iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je osoba rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 22., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od 3 godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.
5. Za potrebe stavka 3. članka XXII. (Savjetovanje) Općeg sporazuma o trgovini uslugama, države ugovornice su suglasne da, neovisno o tom stavku, svaki spor između njih o tome spada li mjera u područje primjene ovog Ugovora može biti iznesen pred Vijeće za trgovinu uslugama, kako je predviđeno tim stavkom, samo uz pristanak objiju država ugovornica. Svaka dvojba u vezi s tumačenjem ovog stavka bit će riješena prema stavku 3. ovog članka ili, u nedostatku dogovora prema tom postupku, prema bilo kojem drugom postupku o kojem su se obje države ugovornice dogovorile.

Članak 24. RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koje se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može

- priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koje se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima obiju država ugovornica te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).
 4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
 5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 25.

POMOĆ PRI NAPLATI POREZA

1. Države ugovornice pružaju pomoć jedna drugoj pri naplati poreznih potraživanja. Ova pomoć nije ograničena člancima 1. i 2. Nadležna tijela država ugovornica mogu zajedničkim dogovorom urediti način primjene ovog članka.
2. Izraz „porezno potraživanje“, kako se koristi u ovom članku, označava dugovani iznos poreza svake vrste i naziva kojeg uvedu države ugovornice, i u slučaju Hrvatske njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, ukoliko to oporezivanje nije u suprotnosti s ovim Ugovorom ili bilo kojim drugim instrumentom čije su stranke države ugovornice, kao i kamatu, upravne kazne i troškove naplate ili osiguranje u vezi s takvim iznosom.
3. Kada se porezno potraživanje države ugovornice prisilno naplaćuje prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme nije u mogućnosti, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, to se porezno potraživanje, na zahtjev nadležnog tijela te države ugovornice, prihvaća u svrhe naplate od strane nadležnog tijela druge države ugovornice. Ta druga država ugovornica naplaćuje to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa primjenjivih na ovrhu i naplatu svojih vlastitih poreza kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice.
4. Kada je porezno potraživanje države ugovornice potraživanje u odnosu na koje ta država ugovornica može, prema svojem pravu, poduzeti mjere osiguranja radi njegove naplate, nadležno tijelo druge države ugovornice prihvaća to porezno potraživanje na zahtjev nadležnog

- tijela te druge države ugovornice u svrhu poduzimanja mjera osiguranja. Ta druga država ugovornica poduzima mjere osiguranja u odnosu na to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice, čak i ako, u vrijeme kad se takve mjere primjenjuju, porezno potraživanje nije provedivo u prvospomenutoj državi ugovornici ili ga duguje osoba koja ima pravo spriječiti njegovu naplatu.
5. Neovisno o odredbama stavaka 3. i 4., porezno potraživanje prihvaćeno od strane države ugovornice za potrebe stavaka 3. i 4., neće u toj državi ugovornici biti predmetom vremenskih ograničenja ili uživati bilo kakav prioritet primjenjiv na porezno potraživanje prema propisima te države, iz razloga njegove naravi kao takvog. Dodatno, porezno potraživanje koje prihvati država ugovornica za potrebe stavaka 3. ili 4. nema u toj državi ugovornici prioritet primjenjiv na to porezno potraživanje prema propisima druge države ugovornice.
 6. Postupci u vezi s postojanjem, valjanošću ili iznosom poreznog potraživanja države ugovornice ne iznose se pred sudovima ili upravnim tijelima te druge države ugovornice.
 7. Kada, u bilo koje doba nakon što država ugovornica postavi zahtjev prema stavcima 3. i 4., a prije nego što je druga država ugovornica naplatila i doznačila prvospomenutoj državi ugovornici porezno potraživanje, predmetno porezno potraživanje prestaje postojati:
 - a) u slučaju zahtjeva prema stavku 3. porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice koje se provodi prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme ne može, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu; ili
 - b) u slučaju zahtjeva prema stavku 4., porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice prema kojem ta država ugovornica može, prema svojim propisima, poduzeti mjere radi osiguranja njegove naplate,nadležno tijelo prvospomenute države ugovornice odmah obavješćuje nadležno tijelo druge države ugovornice o tome, i prema izboru druge države ugovornice, prvospomenuta država ugovornica može svoj zahtjev ili odgoditi ili ga povući.
 8. Odredbe ovog članka neće se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) poduzima mjere koje bi bile protivne javnom poretku (*ordre public*);
 - c) pruža pomoć ako druga država ugovornica nije poduzela sve razumne mjere naplate ili osiguranja ovisno o slučaju, koje su joj na raspolaganju u skladu s njezinim propisima ili upravnom praksom;
 - d) pruža pomoć u onim slučajevima kada je upravni teret za tu državu ugovornicu u jasnom nerazmjeru s koristi koju bi ostvarila druga država ugovornica;
 - e) pruža pomoć ako ta država ugovornica smatra da su porezi u odnosu na koje je pomoć zatražena nametnuti protivno općeprihvaćenim načelima oporezivanja.

Članak 26.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 27.
PRAVO NA POVLASTICE

1. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, povlastica prema ovom Ugovoru ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredaba ovog Ugovora.
2. Kada je dio dohotka koji ostvari fizička osoba izuzet od oporezivanja u državi ugovornici samo zbog statusa te fizičke osobe kao privremenog rezidenta prema primjenjivim propisima te države ugovornice, nikakva olakšica ili oslobođenje od poreza neće biti dostupni prema ovom Ugovoru u drugoj državi ugovornici u odnosu na taj dio dohotka.
3. Ništa u ovom Ugovoru ne sprječava primjenu bilo koje odredbe propisa države ugovornice koja je namijenjena sprječavanju utaje ili izbjegavanju plaćanja poreza.

Članak 28.
PROTOKOL

Priloženi Protokol sastavni je dio ovog Ugovora.

POGLAVLJE VI.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 29.
STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice obavješćuju jedna drugu pisano diplomatskim putem o ispunjenju svojih domaćih uvjeta za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ugovor stupa na snagu datumom posljednje obavijesti, a nakon toga Ugovor proizvodi učinak:
 - a) u slučaju Hrvatske:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje porezne godine koja počinje na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - b) u slučaju Australije:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu poreza na dodatke na plaću, u odnosu na dodatke na plaću dane na ili nakon 1. travnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (iii) u pogledu drugog australskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje godine dohotka koja počinje na ili nakon 1. srpnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu.

Članak 30. PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga država ugovornica ne okonča. Bilo koja država ugovornica može okončati Ugovor, diplomatskim putem, dostavljanjem pisane obavijesti o okončanju najmanje 6 mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine koja počinje nakon isteka 5 godina od datuma njegovog stupanja na snagu i, u tom slučaju, Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- a) u slučaju Hrvatske:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje porezne godine koja počinje na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
- b) u slučaju Australije:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak koji ostvari nerezident, u odnosu na dohodak ostvaren na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu poreza na dodatke na plaću, u odnosu na dodatke na plaću dane na ili nakon 1. travnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (iii) u pogledu drugog australskog poreza, u odnosu na dohodak bilo koje godine dohotka koja počinje na ili nakon 1. srpnja koji slijedi nakon datuma na koji je obavijest o okončanju dostavljena.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u CANBERRI, AUSTRALIJA dana DVADESET ČETVRTOG STUDENOG 2025., u dva primjerka, na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Za Australiju

PROTOKOL UZ UGOVOR IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I AUSTRALIJE
O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE
SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Republika Hrvatska i Australija su se, kao dodatak Ugovoru o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, suglasile o sljedećim odredbama, koje čine sastavni dio Ugovora:

1. Općenito u vezi primjene Ugovora:

U slučaju Australije, ništa u ovom Ugovoru ne sprječava primjenu Dijela IVA *Zakona o utvrđivanju poreza na dohodak iz 1936. ili odjeljka 67. Zakona o utvrđivanju poreza na dodatke na plaću iz 1986.*

2. Općenito u vezi Ugovora:

Izraz „dohodak“ ima široko značenje i uključuje dobit i dobitke.

3. U vezi s podstavkom d) stavka 1. članka 3.:

Podrazumijeva se da, u slučaju Hrvatske, izraz „osoba“ također uključuje svaki mirovinski fond na koji se primjenjuje *Zakon o mirovinskom osiguranju, Zakon o obveznim mirovinskim fondovima i Zakon o dobrovoljnim mirovinskim fondovima.*

4. U vezi sa stavkom 1. članka 4.:

Podrazumijeva se da u slučaju Hrvatske, izraz „rezident države ugovornice“ uključuje organizaciju koja je osnovana i kojom se upravlja kao neprofitnom organizacijom u Hrvatskoj isključivo u vjerske, dobrotvorne, znanstvene, umjetničke, kulturne ili obrazovne svrhe sukladno unutarnjem pravu Hrvatske.

5. U vezi sa stavkom 2. članka 8.:

Podrazumijeva se da izraz „otpremiti“ znači ukrcati na brod ili zrakoplov.

6. U vezi sa stavkom 1. članka 9.:

Podrazumijeva se da pozivanje na uvjete „utvrđene ili nametnute“ između poduzeća treba tumačiti široko i uključiti sve uvjete koji se primjenjuju između tih poduzeća.

7. U vezi sa stavkom 3. članka 10. i podstavkom a) stavka 4. članka 11.:

Podrazumijeva se da izričaj „biti u mogućnosti izravno ili neizravno utvrditi identitet jedne ili više osoba koje donose odluke o kontroli i usmjeravanju poslovanja“ društva koje isplaćuje dividende ili izdavatelja potraživanja duga označava mogućnost odabira, ili utjecaja na odluku odabira, te osobe ili tih osoba koje donose odluke koje obuhvaćaju kontrolu i usmjeravanje poslovanja društva koje isplaćuje dividende ili izdavatelja potraživanja duga.

8. U vezi sa stavkom 3. članka 10. i stavkom 3. članka 11.:

Podrazumijeva se da izraz „državni investicijski fond“ označava subjekta koji zadovoljava sve sljedeće uvjete:

a) subjekt je:

- (i) u potpunom vlasništvu države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti; i
- (ii) financiran isključivo javnim sredstvima; i

b) svi povrati od ulaganja subjekta su javna sredstva; i

- c) subjekt nije:
 - (i) partnerstvo; ili
 - (ii) subjekt s osnovnom djelatnošću koja se sastoji od jednog ili oboje od sljedećeg:
 - (A) proizvodnje ili trgovine nefinancijskim dobrima;
 - (B) pružanja usluga koje nisu financijske usluge; ili
 - (iii) subjekt koji:
 - (A) trguje financijskom imovinom i obvezama; ili
 - (B) komercijalno posluje na financijskim tržištima; ili
 - (C) ima osnovne djelatnosti koje uključuju pružanje usluga financijskog posredovanja, pomoćnih financijskih usluga ili usluga kapitalnih financijskih institucija.

9. U vezi s podstavkom c) stavka 3. članka 10. i podstavkom c) stavka 3. članka 11. Ugovora:

Podrazumijeva se da priznati mirovinski fond Hrvatske čija je dobit izuzeta od hrvatskog poreza uključuje priznati mirovinski fond Hrvatske koji ne podliježe porezu na dobit u Hrvatskoj.

10. U vezi s podstavkom f) stavka 3. članka 12. Ugovora:

Podrazumijeva se da se izraz „suzdržavanje od korištenja ili isporuke bilo koje imovine ili prava“ primjenjuje na slučajeve u kojima se nositelju bilo koje imovine ili prava isplaćuje ili uračunava iznos kao naknada za ne stavljanje takve imovine ili prava na raspolaganje drugoj osobi.

11. U vezi sa stavcima 2. i 3. članka 13.:

Podrazumijeva se da izraz „pokretnina“ znači imovinu koja nije nekretnina.

12. U vezi s člankom 15.:

U slučaju Hrvatske, podrazumijeva se da „upravni odbor“ uključuje „upravu“ i „nadzorni odbor“ kako je propisano *Zakonom o trgovačkim društvima*.

13. U vezi sa stavkom 2. članka 17.:

Podrazumijeva se da „sustav mirovinskih naknada“ označava aranžman u kojem sudjeluje fizička osoba kako bi osigurala mirovinske naknade.

Također se podrazumijeva da u slučaju jednokratnih isplata koje nastaju u Hrvatskoj, sustav mirovinskih naknada uključuje svaki mirovinski fond ili sustav na koji se primjenjuje:

- a) *Zakon o mirovinskom osiguranju*;
- b) *Zakon o obveznim mirovinskim fondovima*; i
- c) *Zakon o dobrovoljnim mirovinskim fondovima*.

Također se podrazumijeva da u slučaju jednokratnih isplata koje nastaju u Australiji:

- a) sustav mirovinskih naknada uključuje:
 - (i) „mirovinski štedni račun“ kako je propisano *Zakonom o mirovinskim štednim računima* iz 1997.;
 - (ii) „odgovarajuću policu životnog osiguranja mirovinskog fonda“ kako je propisano *Zakonom o utvrđivanju poreza na dohodak* iz 1997.; i
 - (iii) „izuzetu policu životnog osiguranja“ kako je propisano *Zakonom o utvrđivanju poreza na dohodak* iz 1997., osim police iz podstavaka (e) (i) ili (iii) pododjeljka 320-246(1) tog Zakona; i
- b) plaćanje od strane povjerenika za oporezivanje prema *Zakonu o mirovinskom fondu (nepotraživani novac i izgubljeni članovi)* iz 1999. smatra se kao jednokratna isplata isplaćena prema sustavu mirovinskih naknada.

14. U vezi sa stavkom 1. članka 23.:

Podrazumijeva se da će nadležno tijelo države ugovornice obavijestiti nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor osobe opravdanim.

15. U vezi sa stavkom 3. članka 27.:

Podrazumijeva se da pozivanje na „bilo koju odredbu propisa države ugovornice koja je namijenjena sprječavanju utaje ili izbjegavanju plaćanja poreza“ uključuje:

- a) mjere namijenjene rješavanju stanjene kapitalizacije i smanjenja dividende;
- b) mjere namijenjene rješavanju transfernih cijena;
- c) pravila o kontroliranom inozemnom društvu i prijenosu trusta;
- d) mjere namijenjene osiguravanju učinkovitog prikupljanja i naplate poreza, uključujući mjere zaštite;
- e) u slučaju Hrvatske, članak 5.a *Zakona o porezu na dobit*, i
- f) u slučaju Australije, Dio IVA *Zakona o utvrđivanju poreza na dohodak* iz 1936. ili odjeljak 67. *Zakona o utvrđivanju poreza na dodatke na plaću* iz 1986.